maten är mumen på den gerige. De är-
gerige kommer nu och säger "Nöden kan in-
ge lag" Derpå blir det slags mål och blot-
tagjudelse. Den hungriga menar sig hafva rätt
den gerige lika så: Dygg tro sig blifva saliga
under flugna Fröden. Och den blodtorstiga
Verlös Tyrannen, som oppat ogn människor-
passioner, får sig ett gabbt koffkalag. Så går
det till i Krig.

938. Det är evantelisca storfandet, som drag-
ner det eviga rätta innom tid och rum, hvar
igenom det väl blir möjligt att utdela Rätt-
visan efter mätt, mål och vigt, eller mark-
tal och pundtal. Brottet tillägg på en sida
den af pundarn, och pliktten på den andra.
Om detta i Jurisprudentiens är nödvändigt
så blir det likväl en annan fråga, om sym-
den, som är en tyngd på Samvetet, kan
betalas med en tyngd på vågen. Jag för-
ställer mig, att om alla synderne finge sam-
vetsqual och hjerta ångest, skulle de icke
hafva lust, att äta opp hvarandra lefven-
de: men då hjelpa den Naturrätt, hvilken
Filosoferna betarbeta, är grumlig, som
en Ölvälling: så kan man icke vänta, att
den Politiska lagstiftningen, skall göra
något afgjande på Menniskans Mora-
liska förädling, i synnerhet då lagstiftarna
hjelpa äro lika okunniga om medlen
dertill, som andra blindbackar. (254)

939. Filosofens hedniska Natur-
rätt går icke ut på att visa menniskan
moraliska förnedring, eller oförmåga
att tillfrids ställa Rätts Kärlekens kraf:
utan marare vill Filosofern bevisa
att menniskan kan uppfylla sina
pligter omot Gud och nästan, om han
rätt begagnar den Gudomliga stråle
som Skaparen nedlagt i förnuftet.

940 Dygden är således den Jaligheten
grund, hvarpå Filosofen bygger sitt
hopp för Evigheten. Denna dygd som
är en product af förnuftet och den
fria viljan, skulle så leda med sina
lugn och samvetsfrid emedan "dygden
den belönar sig sjelf och vanetyn
utter lägne belönar." Men denna
dygd är ju endast negative: den är
grundad på viljans negativa frihet,
men den positiva dygden skulle
vara en product af Passionerna: den
skulle bestå uti hjertats fullkomliga
renhet. Och hvad finns, en sådan
dygd? Kan Filosofen profetera den?

941. Filosofen måste ju sjelf omedgi
va, att det är ganska få som följa
förnuftets föreskrifter. Och i blan-
dessa råtenar sig naturligt vis